

LISTEK.

IVAN ALBREHT:

Slika v minijaturi.

(Konec.)

VII.

Tiste dni je prišel soprog Klari-
ne gospe na dopust. Bil je blazir-
nec, kakršnih je mnogo med bojarji,
izžet in zagrižen v lastno samoljub-
je. Strastno je sovražil vse, kar ni
prišlo njegovemu fanatizmu. Klara
ga ni marala in ni je večkrat pra-
vila, da komaj čaka trenotka, ko mu
poteče dopust. — — —

In zdaj, gospod, kako naj povem?

Ali veste, kaj pomeni poštenemu
dekletu v času najbolj razdivjanih
strasti sovražstva ljubavna zveza s
sovražnikom? Klare ni niti izdaleka
begala misel na to. Včasih, kadar
sem bil dobre volje, sem jo celo po-
dražil, a ona mi je odvrnila trdno:

— Jaz poznam na svetu samo
človeka. Tega sem iskala in tega sem
našla.

In če sem jo dražil še dalje, je
zatrčila samozavestno:

— Domovina je v človeku, v
duši. Kdor je prispel do svoje popol-
nosti, ne išče meje ne v Alpah, ne
ob Renu, ne v Karpatih, ne v Uralu.
Človek ali ne-človek, to je edina
resnična meja.

Tako je govorila Klara. Čutil
sem se veličastno njene duše in sem
bil uverjen, da sem po tolikem trp-
ljenju opran — postal res človek...

Nekoč je nenadoma izginila. Po
vseh najinih krajih sem iskal kake-
ga znaka, pojavnosti, toda zaman. Ča-
kal sem dan, dva, tri, več — vse za-
stoj, Klare ni bilo.

Takoj prvi dan, ko sem jo pogre-
sil, je nekdo ustrelil enega izmed

ujetnikov. Kdo ga je, zakaj? Nihče
ni vprašal. Pokopali so ga in s tem
je bila zabrisana vsaka sled za njim,
a Klare le ni bilo od nikoder.

To so bili zame dnevi, ko sem ži-
vel kakor na ražnju. Od ure do ure,
od hipa do hipa sem kakor na nate-
zalnici.

Nekoč se je zvečer zopet pripla-
zil k meni jud. Gledal me je kakor
satan in me je previdno povabil k
sebi v sobo. Ko je govoril z menoj,
ves čas ni odložil bajoneta in je od
časa do časa previdno pogledal po
puški.

— Ti moram povedati, drugače
še skopniš.

Srečala sva se s pogledi — in ta-
koj sem spoznal tiste oči, ki so me
vedno oprezovale na vrtu.

— Kaj je, gospod Belforte? Za
božjo voljo vas prosim, govorite!
sem vzkliknil v zli slutnji in v ve-
seli nadi obenem.

Jud se je zarežal:

— Saj zato! Videl sem, da bi
rad, pa nisi znal, zato sem ti pri-
skočil na pomoč. Nocoj jo že lahko
lahko imaš. —

— Koga?

— No, tisto, ki si hodil za njo.
Klaro.

Prijel je bajonet in stopil za ko-
rak nazaj, meni pa se je zavrtelo v
glavi od silnega napora. Zahotelo se
mi je, da bi planil nad to zver in jo
razcefral in razsul na vse vetrove
sveta.

— Kje je? sem vprašal s hrupa-
vim glasom.

— I, počakaj malo, v eni uri si
lahko pri njej! Vidiš, takole smo na-
pravili. Vedel sem, kajne, da med
vama ne more biti nič, dokler si ti
sovražni ujetnik in ona Italijanka.

No, ti se mi pa smiliš. Zato sem mi-

slil in mislil, kako bi pomagal in sem
jo slednjič tudi uganil. Raznesel sem
malo vest, da ima Klara ljubavno
razmerje z nekim ujetnikom. Zdaj si
pa misli ta halo! Gospod, višji čast-
nik, gospa, ena najuglednejših na-
rednih dam, a ženska, ki ni bila nič
in je vstala samo po njihovi milosti,
ki živi pod njihovo streho in je nji-
hov kruh, naj se peča s sovražni-
kom?

— Vi? sem hotel zarjuti, a me-
sto krika sem spravil iz sebe komaj
rahal vzdihljaj.

— Le čakaj, boš videl, da je vse
pravi, je nadaljeval jud in se je vidno
naslajal ob moji bolečini. Tvoje
imena seve nisem imenoval. Mesto
tebe je dal življenje ta, ki so ga pred
kratkim pokopali. Gospod ga je last-
noročno spravil na oni svet. Enako
je hotel tudi Klaro, in pomisli, gospa
ni niti branila. Da ne bi bilo preve-
likega hrupa, je začel posredovati
zdravnik, ki je dosegel spravo:

Častnik je ukazal odvesti Klaro, bo-
disi že kamorkoli, samo v tak kraj,
da izginje in mu ne pride več pred
oči. Njegov sluga je dobil to hudo
nalogo in je bil zelo v zadregi. Jaz
pa, ki sem ves čas mislil samo nate
in na tvoje dobro, sem mu pomagal
z nasvetom, ki ga je tudi pametno
izvršil. Naročil sem mu, naj jo zape-
lje tja in naj pove, da dela po pove-
liju svojega gospoda. Zoper njegovo
povelje pri nas daleč naokrog ni
upora. Sluga je bil vesel — in ko jo
je popočil odpeljal, si je v nagrado
privoščil prvensjvo. Jaz pa, ki veno-
mer mislim nate, ti dam za nocoj na
razpolago obleko in propustnico. V
eni uri si že lahko v njenem objemu.

Ne mislite, gospod, da sem pla-
nil po njem, ko sem začul, da mi je
najdražje vrgel v blato! Ne, temveč
z gigantsko močjo sem jeknil:

— Hvala vam, gospod Belforte.
Nocoj mi je dobrodošla vaša po-
nudba.

Čutil pa sem led, ki se je trdil v
meni. Ko je bil mož prepričan, da
me je pobil do tal, pa sem naredil s
spretnostjo, kakršno imajo včasih
norci, iz blačnega pasu zanjko in
sem mu jo vrgel za vrat. Se predno
je mogel treniti, so ga grčile klešče
mojega srca s tako silo, da se ni
več oglašil. Nato sem ga podrl na
tla, sem mu zasukal glavo, da je
skrtnilo v tilniku, ter sem z ledenim
mirom vzel, kar mi je prišlo na
njem. S posebno slastjo pa sem si
opasal bajonet v zmagovalni zave-
sti sodnika, ki je izrekel pravično
sodbo.

Na poti proti mestu sem čutil v
sebi mesijo, ki gre reševati, vmes pa
se je rogal satan...

Na določenem kraju sem našel
Klaro, kakor mi je bil povedal jud.
Ko sem jo zagledal, ni bilo več me-
sije v meni in ne neba, ki sem ga bil
zasanjil v trpljenju. Bil sem kakor
skala, utrgana v gorah.

Prvi hip me ni spoznala in je to-
po in mirno šla z menoj. Ko pa sva
bila sama, sem poklical:

— Klara!

Ne vem, kakšen je bil takrat moj
glas, tega pa se še spominjam, da je

vzdrltela kakor listje trepetilke, ko
ga je začula.

— Peter!

V solzah mi je ponovila zgodbo,
slično oni, ki mi jo je povedal Anto-
nio Belforte. Brala mi je pisma, ki
jih je pisala meni v dneh najhujšega
ponižanja, pisala brez nade, da mi
jih more kdaj izročiti. O, tista pis-
ma in tista veličina gorja in vere, ki
je bila v njih! Klicala je Krista v
meni in je naposled pokleknila:

— Pri vsem, kar ti je svetega,
Peter, reši me! Človek, reši me!

In zdaj, gospod, tisto grozno, ti-
sto strašno! Ko sem videl pred se-
boj to mučenico človeškega zla, ni-
sem pokleknil predno in je nisem
objel s svojimi nevrednimi rokami,
ampak sem potegnil bajonet in za-
mahnil. — In kakor jagnje je mol-
čala in klečala, dokler se ni zgrudila
v svojo nedolžno kri.

Ko je bilo končano, sem vrgel
orožje od sebe in sem zbežal.

VIII.

Kako sem se rešil in zakaj?
Ali me je rešila ona s svojo lju-
beznijo, z ljubavjo smrti?

Mogoče bi me rešili vi, gospod,
ako bi mi pomagali za njo...

Prilporeča
se tvrdka
Večletna
garancija.

Josip Petelinc,

Ljubljana,

Sv. Petra
nasip št. 7,
Popravila
se sprejema.

edina tovarniška zaloga

šivalnih strojev v vseh opremlah, material in izvršba pred-
vojna, za rodbinsko in obrtno rabo ter vsi posamezni deli za vse si-
Večletna garancija steme, igrle, olje na drobno in debelo. Večletna garancija!
Ugodni plačilni pogoji.

COSULICH-LINE

(prej AUSTRO-AMERIKANA)

Trst-Amerika

prevažna potnike v New-York redno
3krat, v Južno-Ameriko po 1krat
mesečno. — Pojavila in prodaja vozniških listkov.
glavni zastopnik za Slovenijo
v Ljubljani, Kolodvorska ulica 28.
Odplov brzoparnika PRESIDENT WILSON 2. avg.

F. BRUMAT LJUBLJANA

Manufaktura in tkanine.

Mestni trg 25.

PONUĐITE

vse neuporabne **ZLATE
PREDMETE**, verižice,
prstane, obeske, zapetnice,
uhane itd., kateri predmeti
Vam leže doma, ki jih ne
nosite, tvrdki

F. Čuden, trgovina ur, zlat-
nine in srebrnine
Ljubljana, Prešernova ulica št. 1.

Čitajte velezanimivo študijo
Dr. Oto Bauer - Uratnik
Pot k Socijalizmu.

Cena K 2.—

Naroča se v upravi „NAPREJ“.

STAMPILJE
vseh vrst
CIRIL SITAR
LJUBLJANA
Sv. Petra cesta 13

Velika zaloga:

dvokolesa, otroški vo-
zički, šivalni in razni stroji, pnev-
matika in vsakovrstni deli. **F. BATJEL**,
Ljubljana, Slarby H. 28. Sprejme se v
polno popravilo, za emajliranje z ognjem
in ponikanje: dvokolesa, otroški vo-
zički, šivalni in razni stroji in deli.
Mehanična delavnica Karlovska cesta 4.

Priprave se atelje za črkoslikarstvo
FILIP PRISTOU, LJUBLJANA
Aleksandrova cesta 1, Hotel Matič.

Iščejo se

pisarniški prostori.

Ponudbe s pogoji na upravo
„Napreja“ pod št. 24.

Občno konsumno društvo v Zagorju ob Savi

(vpisana zadruga z omejenim poročtvom)

sprejema

hranilne vloge, ki jih obrestuje po 4%.

Na podlagi zadnjega računskega zaključka ima 1033 članov ter sledeče društvene sklade:

Rezervni delež K 41.647.42

Društveni sklad K 30.939.43

Blagovni promet za leto 1919 je znašal K 2.329.207.94.

Član postane lahko vsak, kdor plača vstopnino K 250 in delež K 40.—.

Pisarna v Zagorju št. 99.

VULKAN

tvornica gumijevih
izdelkov v Kranju

izdeluje

prvovrstne podpetnike.

Čisto domače podjetje!

Jadranska banka

sprejema vloge na hranilne knjižice, žiro in druge vloge pod
najugodnejšimi pogoji.

Prevzema vse bančne posle pod najugodnejšimi pogoji.

Beograd, Celje, Dubrovnik, Kotor, Kranj,
LJUBLJANA, Maribor, Metković, Opatija,
Sarajevo, Split, Sibenik, Zadar, Zagreb,
Trst, Wien.

Poslovne zveze z vsemi večjimi kraji v tu-
in inozemstvu.